

In een korte serie stonden we stil bij de 2e Korintebrief. Een terugblik op 10:5, over onze gedachten.

Een mens schijnt veertig- tot zestigduizend gedachten per dag te hebben. Misschien nog wel veel meer. En al die gedachten kunnen met je op de loop gaan. Zo, dat je er doodmoe van wordt.

Wat zou het geweldig zijn als het omgekeerde kon gebeuren: dat jij met je gedachten op de loop kunt gaan!

In het koninkrijk van God gaat alles op de kop. De Heer leert ons omdenken. Ja het kan!, zegt Hij, jij kunt jouw gedachten gevangen nemen in plaats van dat je er door gevangen gehouden wordt.

Dat is een innerlijk proces en je moet daar wel oog voor hebben. In de kerk (van Korinte) wordt helaas vaak gelet op uiterlijke processen. Op verbetering van de buitenkant, het opzichtige. Meer op genezing van een ziekte dan op herstel van het innerlijk.

In de tweede brief aan de Korintiërs zet Paulus vol in op de vernieuwing van de innerlijke mens, ook al vervalt de uiterlijke! (4:16). Weet je wáár de kracht van God het meest nodig is, schrijft hij: bij de échte veranderingen in ons leven. Die aan de binnenkant.

Dat is tegen het zere been van de Korintiërs, die graag pronken en die liever een ronkende voorganger hebben dan een zwakke Paulus.

Als Paulus inzoomt op de innerlijke mens, stuit hij op de bolwerken en hoogten van onze gedachtewereld. Blijkbaar zijn wij nogal defensief ingesteld en hebben wij iets hoog te houden. Daardoor zijn we erg gevoelig voor oordelen (over anderen en over onszelf). Het is echt een geestelijk gevecht.

Veel gelovigen lezen deze tekst daarom zo alsof Paulus het heeft over 'satanische bolwerken', waarbij een vorm van bevrijding nodig is. Nu kan de satan zeker ons denken beïnvloeden. Maar Paulus heeft het daar niet over. Hij heeft het over onze eigen ideeën en over onze eigen verantwoordelijkheid en over wat wij zelf kunnen doen.

Daarom benadrukt hij ook onze gehoorzaamheid en dat we onze ongehoorzaamheid aanpakken (niet zozeer de ongehoorzaamheid van anderen, zoals de NBV in vers 6 suggereert - zie de HSV en de Naardense Bijbel). Eigenlijk stelt Paulus hier dus de vraag: naar wie luister jij? Aan welke stemmen geef jij voorrang? Door wie laat jij je beïnvloeden? Wie laat jij jouw identiteit bepalen...?

Je voelt wel dat – om hier veranderingen aan te kunnen brengen – er een veel grotere kracht nodig is dan bij de verandering van uiterlijke zaken. Hier heb je de zachtmoedige kracht van Jezus nodig. Zijn oordeel. Zijn woorden. Zijn genade.

Jezus kan je weg krijgen uit een sfeer van ongenade, onvrede, agressie, schuld, angst, waarloosheid.

Het is zijn hemelse stem tegenover alle andere stemmen. Zijn stem is vaak zachter. Maar veel sterker.

Misschien (nog) vaker luisteren naar Hem?

Maak vooraf een keus uit de onderstaande gesprekspunten. Welke wil je sowieso behandeld hebben?

1. Was er iets nieuw voor je in deze preek?
2. Praat even (kort!) door over je gedachtenwereld en hoe je het gevoel kunt hebben dat je daar niets tegen kunt beginnen.
3. a. Hoe zie je dat voor je: dat je je gedachten gevangen neemt om ze aan Jezus te onderwerpen?
b. Is dit hetzelfde als wat ze in de psychologie 'cognitieve gedragstherapie' noemen? Welke overeenkomsten en welke verschillen zie je?
4. Klinkt gemakkelijk: Jezus je identiteit laten bepalen. Maar hoe doe je dat dan?
5. Ken je iemand van wie de uiterlijke mens vervalt maar de innerlijke mens vernieuwd wordt?
6. Even een rondje door de kring: Geloof je dat je na het horen en/of bespreken van deze preek anders kunt gaan denken?
7. Voor wie een praktische handreiking zoekt. Schijf in twee kolommen op: links wat je zelf denkt en voelt en rechts wat Jezus zegt. Houd dat es bij. Kringleider, kom hier een volgende keer eens op terug!
8. Voor wie meer wil.
Zoek teksten in het NT die iets zeggen over onze verandering van denken. En?